

*Горбаченко Ерік Сергійович*  
студент 3-го курсу соціально-правового факультету  
Національного університету «Одеська юридична академія»

## **ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМУ БЛОКЧЕЙНУ ДЛЯ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН З ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

У сучасних умовах для України характерний процес євроінтеграції. У розвитку правової, культурної, соціальної та інших сферах людської діяльності зразковими визнаються саме європейські стандарти. Не виключенням є реформування правової системи. Його наша правляча верхівка намагається здійснювати на основі сучасних принципів та новітніх технологій загальносвітового рівня [1, с. 3]. Така ж позиція лежить в основі реформування трудового законодавства, норм права соціального забезпечення. За рахунок цього було посилено співпрацю України з Міжнародною організацією праці, введено в дію Програму Гідної праці для України, створено проект Трудового кодексу та ще багато чого іншого. Але, незважаючи на всі ці позитивні моменти, становище трудового та соціально-забезпечувального законодавства України доволі невтішне. Досі діє низка норм, прийнятих ще в радянські часи, які не відповідають сьогоднішнім потребам людей. Та й не всі нові нормативно-правові акти є вдало продуманими.

Зокрема залишаються невирішеними багато питань у сфері регулювання відносин з пенсійного забезпечення. Незважаючи на успішне проведення пенсійних реформ у 2017, 2018 роках, останнім часом трапляється все більше випадків не виплати пенсіонерам пенсій, які дійсно мають на це право [3, с. 112]. Проблема в тому, що такі випадки цілком передбачені чинним законодавством. Відповідно до рішення Європейського Суду з прав людини у справі «Пічкур проти України» право на отримання пенсії залежить від місця проживання заявника [1, с. 21]. З цього випливає, що особа, яка працювала багато років у своїй країні, сплачувала внески до системи пенсійного забезпечення може бути позбавлена права на отримання пенсії лише через те, що в даний момент вона проживає за межами країни. Саме з такими проблемами стикаються переселенці з

окупованих територій, які виїхали проживати за кордон. А ті, що залишилися проживати на території України страждають через неможливість надання офіційних даних про свою трудову діяльність, яка знаходиться в архівах на окупованій території. І далеко не кожний пенсіонер має достатньо фінансів для того, щоб відстояти свої права у суді [2, с. 38].

Незважаючи на безліч нововведень та реформувачь дані проблеми не зникають. Саме тому потрібні кардинальні зміни, які б дійсно змогли змінити ситуацію на краще. На нашу думку, введення інституту блокчейну у сферу дії права соціального забезпечення стане саме тим механізмом, який «запрацює».

Блокчейн – розподілена база даних, в якій зберігається інформація про кожну операцію, зроблену в системі. Метою створення блокчейну було створення великої бази даних, що мала б загальний доступ. Його структура дуже проста. Уся інформація знаходиться у певних блоках, що поєднуються між собою у своєрідний «ланцюг». Такий зв'язок є дуже важливим, адже саме він унеможливорює підробку даних. Кожен новий запис стає невід'ємною частиною «ланцюга», тому підробка даних в одному блоці змінить інформацію в усіх інших. Інформація про записи міститься в усіх учасників розподіленої системи і автоматично оновлюється при внесенні змін до неї. Це дає можливість володіти кожному учаснику актуальною інформацією у будь – який час.

Для сфери пенсійного забезпечення блокчейн цікавий тим, що за умови його застосування можна створити автономний пенсійний фонд. За такого нововведення пенсіонери зможуть отримати належні їм гроші у будь-якій частині світу. Також автономний пенсійний фонд не потребуватиме значного фінансування. Блокчейн стане ефективною базою для автономного пенсійного фонду, яка буде гарантувати максимальну прозорість та стабільність доступу до інформації. Щоправда, при функціонуванні автономного пенсійного фонду відпаде потреба у багатьох професіях, що стане причиною скорочення великої кількості робочих місць. Та користі все ж таки це принесе значно більше.

Отже, введення інституту блокчейну у сферу дії права соціального забезпечення дозволить вирішити низку проблем, з якими сьогодні стикаються наші співвітчизники та стане ще однією сходинкою на шляху України до Європейського правового простору.

### *Список використаних джерел*

1. Шаповалова К. Р. Інститут блокчейну як механізм вдосконалення регулювання правовідносин у сфері трудового права та права соціального забезпечення / К. Р. Шаповалова. – Одеса, 2018. – 34 с.
2. Тищенко О. В. Стратегія боротьби з бідністю як складова соціальної безпеки держави / О. В. Тищенко // Правове забезпечення соціальної безпеки в умовах євроінтеграційних процесів: тези Всеукраїнської наук. конф. (Київ, 20 жовтня 2017 р.) – К.: КНУІТШ – 2017. – С. 37-40.
3. Христова Г. Питання заборони та дискримінації: методичні рекомендації для юристів / Г. Христова. – К., 2015. – 112 с.  
*Науковий керівник: к.ю.н., доцент Бориченко К. В.*

### *Горбова Ірина Сергіївна*

студентка 3-го курсу соціально-правового факультету  
Національного університету «Одеська юридична академія»

## **ДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПРОСТУПОК ЯК ПІДСТАВА ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРОЕКТОМ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

Інститут трудової дисципліни є одним із основних в трудовому праві. В чинному законодавстві закріплені норми щодо трудової дисципліни та її порушення. Такі норми передбачені законодавством, статутами, положеннями про дисципліну. Основоположні норми трудової дисципліни викладені ст. 139–152 КЗпП України. Відповідно до ст. 139 КЗпП України працівники зобов'язані додержувати трудової і технологічної дисципліни [1]. Підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності є дисциплінарний проступок.

Згідно зі ст. 147 КЗпП України за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки один з заходів стягнення [1]. В постанові Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами трудових спорів» від 06.11.1992 року вказано таке поняття як «проступок», що і є підставою притягнення працівника до